

Justisdepartementet
Lovavdelingen
Postboks 8005 Dep
0030 Oslo

Deres ref.: 200309615
EO MHG

Vår ref.: 2003/1094
MA1-M1 KAWO
632.0

Saksbeh.:

Dato: 21. april 2004

■ Høring NOU 2003: 30 Ny offentlighetslov

Konkurransetilsynet viser Justisdepartementets høringsbrev av 17. desember 2003. Våre merknader til NOU 2003:30 Ny offentlighetslov følger nedenfor.

1 Innledning

Lovutvalget ble ved kongelig resolusjon av 10. desember 1999 oppnevnt for å utrede endringer i offentlighetsloven. Utvalget legger i NOU 2003: 30 frem et forslag til ny offentlighetslov. I korte trekk foreslår utvalget å utvide lovens virkeområde, utvide hva som kan være gjenstand for innsyn etter loven, en innsnevring av unntaksadgangen og en styrking av saksbehandlingsreglene i forbindelse med innsynskrav. Etter utvalgets forslag vil offentlighetsloven få økt omfang. Bakgrunnen for dette er dels at forslaget innebærer en kodifisering av gjeldende praksis og rundskriv på området, og at forslaget innebærer en regulering av forhold som ikke er regulert i dagens lov

Konkurransetilsynet er enige i at det er behov for fornyelse av dagens offentlighetslov, og mener at lovforslaget og offentlighetslovutvalgets utredning er et godt utgangspunkt for endringer på dette området. Tilsynet mener videre at gjeldende offentlighetslov med fordel kan gjøres klarere og mer forutberegnelig både av hensyn til offentligheten og forvaltningsorganene.

I forbindelse med lovarbeidet er det en rekke mindretallsforslag. Der det ikke fremgår noe annet, gjelder Konkurransetilsynets uttalelser flertallets forslag.

Den nye konkurranseloven av 5. mars 2004 nr. 12 (konkurranseloven) som trer i kraft 1. mai 2004 har enkelte særregler om offentlighet i konkurransesaker som er relevant for spørsmålene som behandles i utredningen. Konkurransetilsynets uttalelser vil i hovedsak baseres på bestemmelsene i den nye konkurranseloven der dette er relevant.

2 Til § 2 – Lovens saklige virkeområde

Konkurransetilsynet slutter seg til utvalgets vurderinger om at lovens anvendelsesområde i forhold til offentlig virksomhet er uklar, og at det kan være hensiktsmessig med mer klare avgrensingskriterier.

Etter utvalgets forslag vil ethvert organ som er organisatorisk en del av stat eller kommune omfattes av loven. Offentlighetsloven er fullt ut uavhengig av om det offentlige utøver ervervsvirksomhet eller ikke.

Utvalget foreslår å utvide lovens virkeområde til også å gjelde selvstendige rettssubjekter og helt private rettssubjekter som utfører oppdrag for det offentlige. Det foreslås en skjematisk regel om at loven også kommer til anvendelse der det offentlige eier 90 prosent eller mer eller oppnevner alle eller det alt vesentlige av representanter i styrende organer i en stiftelse. Den del av virksomheten som drives i direkte konkurranse med private foreslås imidlertid unntatt offentlighetslovens regler.

Unntaket for den del av virksomheten som ”drives i direkte konkurranse med private” er en nyskaping i norsk rett, og kan etter Konkurransetilsynets vurdering reise vanskelige avgrensningsspørsmål. Hva som menes med at konkurransen må være ”direkte” bør presiseres nærmere i forarbeidene til loven. Det bør videre avklares om også potensiell konkurranse er tilstrekkelig for å være unntatt fra offentlighetsloven, eller om det må være faktisk konkurranse på innsynstidspunktet.. Et alternativt unntaksvilkår kan være ”ervervsvirksomhet” som blant annet benyttes som avgrensningskriterium konkurranseloven § 2. Definisjonen innebærer at offentlig ervervsvirksomhet faller innenfor, mens offentlig myndighetsutøvelse faller utenfor konkurranselovens virkeområde. Definisjonen innebærer videre at også privates utøvelse av offentlig virksomhet faller utenfor konkurranselovens anvendelsesområde.

3 Til § 3 annet ledd – Begrensninger i lovens saklige virkeområde

I forslaget § 3 annet ledd tredje punktum er det fastsatt at offentlighetsloven gjelder for dokumenter i forvaltningen som organet utarbeider og mottar som part i en sak, med unntak for dokumenter hos påtalemyndigheten. Konkurransetilsynet har under den nye konkurranseloven en mer rendyrket kontrollrolle med sikte på å oppdage, oppklare og sanksjonere brudd på loven. Konkurransetilsynet kan blant annet etter konkurranseloven § 29 utstede overtredelsesgebyr overfor foretak som overtrer lovens forbud. Foretak som ilegges slikt overtredelsesgebyr må reise søksmål mot staten dersom de ønsker å få prøvet vedtaket. Konkurransetilsynet mener det er betenkelig om det skal gis innsyn i rettssaksdokumenter der et forvaltningsorgan med håndhevings- og kontrolloppgaver er part. For Konkurransetilsynets virksomhet vil imidlertid utvidelsen ikke ha noen betydning, da det i den nye konkurranseloven § 26 fastsettes at offentlighetsloven ikke gjelder i overtredelsessaker så lenge saken ikke er avsluttet. Saken anses ikke som avsluttet så lenge den er under domstolsbehandling.

4 Til § 6 – Lovens dokumentbegrep

Utvalgets forslag innebærer en videreføring av dokumentdefinisjonen i gjeldende lov § 3 første ledd annet punktum. Tidspunktet for retten til innsyn i dokumenter som kommer inn til eller legges frem for et forvaltningsorgan, og for dokumenter som sendes ut av organet foreslås videreført. Når det gjelder dokumenter som utferdiges av forvaltningsorganet uten at det sendes ut av organet, foreslår imidlertid utvalget at innsynsretten skal inntre allerede når dokumentet er ferdigstilt. Dokumentet anses som ferdigstilt når det ikke lenger er aktuelt å gjøre endringer i det. Dette innebærer en endring forhold til gjeldende rett hvor innsynsretten først inntre når saken dokumentet inngår i er ferdigbehandlet.

Etter Konkurransetilsynets oppfatning vil en slik endring i kunne medføre større arbeidsbyrde for det enkelte forvaltningsorgan. En slik regel vil være særlig byrdefull i saker hvor det med lovpålagte korte tidsfrister for saksbehandlingen. For Konkurransetilsynets virksomhet er det for eksempel i saker vedrørende foretakssammenslutninger svært korte saksbehandlingsfrister. I disse sakene vil tilsynet fortløpende foreta vurderinger som nedtegnes. Det vil medføre betydelig merarbeid dersom det skal vurderes innsyn i disse opplysningene før saken er ferdig behandlet. Etter tilsynets oppfatning vil det ikke være ønskelig med en slik endring av lovens ordlyd.

5 Til § 7 – Rett til innsyn i eksterne databaser

Utvalget går inn for at dokumenter forvaltningen kun har tilgang til gjennom en lukket ekstern database, skal være omfattet av innsynsretten så langt dokumentet gjelder organets saksområde. Bakgrunnen for forslaget er at hensynet til allmennhetens innsynsrett ikke skal svekkes av den teknologiske utviklingen.

Konkurransetilsynet er i utgangspunktet enige i at allmennhetens innsynsrett også bør omfatte lukkede databaser som ikke fanges opp av andre regler om innsyn i offentlighetsloven. Samtidig er det viktig at innsynsretten ikke får et slikt omfang at Norge i forbindelse med internasjonale organisasjoner eller andre lands myndigheter blir forhindret fra tilgang til felles databaser på grunn av vide nasjonale innsynsregler. Etter tilsynets oppfatning er ønskelig at dette kommer klart til uttrykk i forarbeidene til loven.

6 Til § 9 – Plikt til å føre journal. Tilgjengeliggjøring av journaler og dokumenter på nett

Utvalgets flertall foreslår at forvaltningsorganer som fører elektronisk journal pålegges å gjøre journalen tilgjengelig for allmennheten på nettet. Konkurransetilsynet støtter forslaget. Det kan nevnes at Konkurransetilsynet allerede i dag fører elektronisk journal som leveres til Elektronisk postjournal (EPJ).

Konkurransetilsynet er videre enige med utvalget om at offentliggjøring av dokumenter på det enkelte forvaltningsorgans nettsted er en god informasjonskilde. Selv om det strengt tatt ikke er rettslig behov for å lovfeste en slik adgang, er Konkurransetilsynet enige i at det gir en god signaleffekt at adgangen klart fremgår av offentlighetsloven.

7 Til § 10 – Plikt til offentliggjøring etter en interesseavveining

Dagens meroffentlighetsprinsipp innebærer at forvaltningen i tilfeller hvor det er adgang til å unnta et dokument, skal vurdere om dokumentet allikevel bør offentliggjøres helt eller delvis. Det skal foretas en interesseavveining der allmennhetens interesse i innsyn veies mot de skadevirkninger innsyn vil medføre.

Meroffentlighetsprinsippet videreføres i forslagets § 10 og medfører en plikt for forvaltningen til å gi innsyn dersom hensynene som taler for offentlighet veier tyngre enn hensynene som begrunner unntakshjemmelen. Prinsippet kommer kun til anvendelse hvor forvaltningsorganet har adgang til å unnta dokumenter fra offentlighet.

En strengere plikt til å utøve meroffentlighet, innebærer en innsnevring av adgangen til å unnta dokumenter fra offentlighet. Bestemmelsen medfører at det skal foretas en skjønnsmessig vurdering, i motsetning til resten av lovforslaget, som i stor grad innebærer en presisering og konkretisering av hvilke dokumenter som kan unntas. Konkurransetilsynet vil påpeke at ideelt sett bør unntaksbestemmelsene levne lite rom for skjønn til den som skal anvende dem, i tillegg til at det i størst mulig grad bør være samsvar mellom de reelle behovene unntakene skal dekke og de kriteriene loven oppstiller for at det skal gjøres unntak. Det bør derfor i ennå større grad søkes å oppstille hvilke momenter som skal vektlegges i vurderingen, enten direkte i lovteksten eller i forarbeidene.

8 Til § 11 – Offentlighet for deler av dokument

Etter utvalgets forslag skal adgangen til å gjøre unntak fra offentlighet være knyttet til de enkelte opplysninger og ikke til hele dokumentet. I enkelte tilfelle vil den enkelte bestemmelse gi hjemmel til å unnta hele dokumentet. Dette innebærer at forvaltningen som hovedregel ikke vil ha hjemmel til å unnta de øvrige delene av dokumentet, med mindre disse delene gir et ”åpenbart misvisende bilde” av

dokumentets innhold, noe som innebærer en snever unntaksadgang.

Konkurransetilsynet slutter seg til utvalgets vurderinger på tross av at det vil medføre betraktelig merarbeid å skille ut de deler av et dokument som skal unntas fra offentlighet.

9 Til § 13 – Utsatt offentlighet i særlige tilfeller

Spørsmålet om utsatt offentlighet dreier seg om hvorvidt loven skal ha en bestemmelse som åpner for en forskyvning av tidspunktet for innsyn i et dokument i de tilfeller hvor lovens bestemmelser som hjemler unntak fra offentlighet ikke dekker det aktuelle tilfellet.

Forslaget innebærer at forvaltningen kan beslutte at det ikke skal gis innsyn i dokumenter i et klart avgrenset tidsrom dersom de da foreliggende dokumenter antas å gi et åpenbart misvisende bilde av saken, eller offentlige interesser kan skade vesentlige private interesser. Dette medfører en utvidet hjemmel til å utsette offentlighet. Mindretallet foreslår at dagens ordlyd opprettholdes i tillegg til at adgangen til å gjøre unntak fra offentlighet skal undergis en absolutt tidsmessig grense.

Konkurransetilsynet slutter seg til flertallet og stiller seg positive til å senke terskelen for å beslutte utsatt offentlighet i en bestemt sak. Tilsynet støtter også flertallets forslag om at det ikke bør være noen absolutt tidsmessig grense for utsatt offentlighet. Om det skal gis innsyn på et senere tidspunkt må bero på en konkret vurdering av behovet for offentlighet mot eventuelle skadevirkninger på det konkrete tidspunktet.

10 Til § 15 – Dokumenter utarbeidet av et forvaltningsorgan for dets interne saksforberedelse

Sammenlignet med gjeldende rett, innebærer utvalgets forslag dels en presisering og dels en innsnevring av adgangen til å unnta interne dokumenter fra offentlighet.

Forslaget til § 15 første ledd fastslår at dokumenter som et forvaltningsorgan har utarbeidet for sin interne saksforberedelse og som ikke er sendt ut av organet, kan i utgangspunktet unntas.

Forslagets § 15 annet ledd inneholder en oppregning i loven over dokumenter som likevel ikke kan unntas som organinterne. Noen av unntakene er nye, mens resten er en videreføring av gjeldende rett.

Konkurransetilsynet er i utgangspunktet positive til presiseringene, som kan innebære en forenklet anvendelse av unntaket. Tilsynet er derimot av den oppfatning at bokstavene b og h går for langt i å gi innsyn.

Bokstav b gir rett til innsyn i opplysninger som nedtegnes i henhold til forvaltningsloven § 11 bokstav d. Innsyn i foreløpige vurderinger som nedtegnes i et møtereferat vil kunne gi et uriktig bilde av saken og skape uberettigede forventninger. Plikten til å utøve meroffentlighet vil ivareta hensynet til offentlighet i tilstrekkelig grad.

Hva angår unntaket i bokstav h, er Konkurransetilsynet av den oppfatning at det kan være uklart hva som menes med en ”formelt nedsatt arbeidsgruppe”. Uansett bør det avgrenses mot arbeid i interne arbeidsgrupper. Innsyn i det arbeid som gjøres i interne arbeidsgrupper, vil kunne forhindre den fri diskusjon i en sak. I tillegg kan det være at dokumentene fra interne arbeidsgrupper være uegnet for presentasjon utad. Kjennskap til foreløpige standpunkter som kan foreligge i slike tilfeller, kan også skape forventninger om bestemte resultater. Det bør derfor være opp til det enkelte organ å vurdere om den type arbeid skal være offentlig. Plikten til å utøve meroffentlighet vil også i slike tilfelle ivareta hensynet til offentlighet.

11 Til § 19 – Unntak for særlig rådgivning

Bestemmelsen gir adgang til å unnta et dokument eller de deler av et dokument som inneholder særlig rådgivning innhentet til et forvaltningsorgans særlige saksforberedelse. Utvalget foreslår en innsnevring i forhold til dagens lov. Det er kun de enkelte opplysninger som kan unntas, og det er uten betydning om rådgiverne er offentlige eller private.

Konkurransetilsynet mener at bestemmelsen går for langt. Selv om særlig rådgivning vil kunne være av stor betydning for saksbehandlingen og derfor kan begrunne offentligheter, anser tilsynet behovet for et samarbeid mellom forvaltningsorganene som viktigere. En for vid innsynsrett vil kunne medføre at særlig rådgivning ikke tilflyter forvaltningsorganet eller innholdet endres som følge av innsyn for offentligheten. Tilsynet anser at hensynet til offentlighet ivaretas gjennom meroffentlighetsvurderingen som skal foretas i henhold til forslaget § 10.

12 Til § 20 – Rett til innsyn i faktiske opplysninger

I henhold til forslaget § 20 skal det gis innsyn i faktiske opplysninger i dokumenter som kan unntas etter forslaget §§ 17 og 18 i saker som gjelder avgjørelser og avtaler som generelt eller konkret er bestemmende for rettigheter og plikter til private personer og saker som gjelder planlegging og gjennomføring av større tiltak som kan få vesentlige konsekvenser for miljø, naturressurser eller samfunn som er avhengig av offentlig tillatelse.

Forslagets § 17 hjemler en mulighet for å unnta fra offentlighet dokumenter som er innhentet fra underordnet organ eller dokument som gjelder innhenting av et slikt dokument mens § 18 gir hjemmel for å unnta et dokument innhentet av et departement fra et annet departement.

Forvaltningen kan ha betydelig nytte av slikt samarbeid. Dersom det ikke kan gjøres unntak, kan det medføre at nyttig informasjon og vurderinger ikke vil tilflyte avgjørelsesorganet. Innsyn for forvaltningen selv med tanke på utveksling av informasjon er av en annen karakter enn å gi innsyn til allmennheten. Flertallet mener derimot at det skal gis innsyn i slike dokumenter, på tross av at kommunikasjon mellom organene kan bli noe tyngre.

Konkurransetilsynet støtter ikke flertallet syn og mener at forslaget går for langt. Samarbeid mellom forvaltningsorganer kan være av stor betydning i saksbehandlingen. I enkelte tilfelle kan det også være problematisk å skille mellom faktiske opplysning og rene vurderinger og råd. Innsyn i faktiske opplysninger vil derfor kunne gi et misvisende bilde av saken. Konkurransetilsynet er av den oppfatning at hensynet til offentlighet ivaretas i tilstrekkelig grad av plikten til å utøve meroffentlighet i henhold til forslaget § 10.

Konkurransetilsynet er også av den oppfatning at bestemmelsens ordlyd er for vag. Dette gjelder både avgrensningen av de typer saker bestemmelsen gjelder for i første ledd bokstavene a og b, samt avgrensningen av unntaksvilkårene i bestemmelsens annet ledd.

13 Til § 22 – Unntak for å ivareta Norges utenrikspolitiske interesser

Utvalget viser til at dagens unntak på dette området er skjønnsmessige, og at det er derfor viktig at reglene presiseres. Utenriksunntaket foreslås tatt inn i egen bestemmelse i loven. Konkurransetilsynet er enige med offentlighetslovutvalget i at utenriksunntaket som følge av økt internasjonalisering har et stort anvendelsesområde, og at disse reglene bør behandles særskilt. Bestemmelsen er relevant for Konkurransetilsynet både når det gjelder internasjonal regelutvikling og ved håndhevelse av EØS-avtalens konkurranseregler.

Konkurransetilsynet stiller seg i utgangspunktet positive til offentlighet og mer åpenhet rundt internasjonale prosesser. Samtidig er det viktig å ta hensyn til de utenrikspolitiske interessene i at dokumentet hemmeligholdes.

Utvalget foreslår at unntaksadgangen begrenses til ”opplysninger” og ikke hele dokumentet slik som gjeldende offentlighetslov § 6 første ledd nr. 1 gir adgang til. I tillegg til betraktelig merarbeid for forvaltningen, som utvalget selv peker på, mener Konkurransetilsynet at en innskrenking til kun å unnta opplysninger, kan bidra til redusert informasjonstilgang fra internasjonale organisasjoner. Etter Konkurransetilsynets oppfatning vil de særlige hensyn som taler for en innskrenket innsyns adgang i utenrikspolitiske saker, tale for at hele dokumentet kan unntas. Hensynet til åpenhet og en offentlig debatt kan ivaretas gjennom plikten til offentliggjøring etter en interesseavveining etter forslaget § 10.

Konkurransetilsynet støtter videre åpenhet rundt internasjonalt regelverksarbeid så langt dette lar seg gjøre innenfor rammene av våre folkerettslige forpliktelser. Ifølge forslaget vil opplysninger som er konfidensielle, men som et annet land har gjort offentlige og dermed brutt avtalen om konfidensialitet, ikke lenger være unntatt offentlighet fordi opplysningene kan sies å være offentlig tilgjengelige andre steder. Tilsynet finner dette betenkelig og er uenig i det i disse tilfellene skal foreligge en plikt for forvaltningen til å undersøke om andre har brutt forpliktelsen om konfidensialitet, og i tillegg skal bryte den internasjonale avtalen som er inngått ved eventuelt ikke å unnta opplysningene fra offentlighet.

I tillegg er det etter tilsynets oppfatning viktig at norske forvaltningsorganer overholder internasjonale avtaler om konfidensialitet også i regelverkssaker. Dersom dette ikke er tilfelle vil norske myndigheter kunne få redusert informasjonstilgang fra internasjonale organisasjoner og fra de land som er medlem i disse organisasjonene. Sett på bakgrunn av at Norge i de fleste internasjonale sammenhenger er et lite land med begrensede ressurser på enkelte områder, er vi i mange relasjoner mer avhengig enn store nasjoner i å få delta i den opplysningsflyt som skjer innenfor de enkelte organisasjoner. Det er etter Konkurransetilsynets oppfatning viktig at regelverket ikke unødige hindrer dette, men at lovverket gir forvaltningen tilstrekkelig fleksibilitet til å vurdere hva som skal være konfidensielt eller ikke. Konkurransetilsynet mener derfor at det bør presiseres i forarbeidene at forpliktelser om konfidensialitet i internasjonale avtaler kan tilsi at unntak for offentlighet er nødvendig av tungtveiende utenrikspolitiske interesse.

14 Til § 24 nr. 3 – Anbudsdokumenter

Forslaget erstatter unntaket i forskrift av 14. februar nr. 351 til offentlighetsloven punkt V nr. 12 og innebærer en innsnevring av unntaksadgangen i enkeltsaker. Utvalget er av den oppfatning at innsynet i innkjøpsprosessen og øvrige leverandørers forhold som bør økes. Dette vil bedre innsynet i forvaltningens grunnlag for avgjørelsen. Et økt innsyn må imidlertid ikke svekke de private parters forretningsmessige konkurranseforhold. Forslagets § 24 nr. 3 innebærer at tilbudene i innkjøps saker kan unntas offentlighet, mens protokollen er offentlig, med unntak av taushetsbelagte opplysninger, fra det tidspunkt avgjørelse om valg av leverandør er fattet.

Konkurransetilsynet vil i den forbindelse bemerke at det er meget viktig av forvaltningen når den skal vurdere hvilke opplysninger som er underlagt taushetsplikt, er oppmerksom på å unnta opplysninger som det av konkurransemessig betydning er viktig å hemmeligholde. I den forbindelse kan det være hensiktsmessig å be leverandøren angi hvilke opplysninger dette antas å omfatte.

15 Til § 25 – Unntak av hensyn til gjennomføring av offentlige kontroll- og regulerings tiltak m.m., § 26 – Unntak for dokumenter om lovovertrødelser og § 27 – Unntak for å hindre straffbare handlinger mv.

Bestemmelsen i § 25 er en videreføring av gjeldende lov § 6 første ledd nr. 2 bokstav c. Det er foretatt enkelte endringer og presiseringer. Forslaget til § 26 erstatter dagens § 6 første ledd nr. 5 og innebærer en innsnevring av gjeldende rett. Bestemmelsen i § 27 er dels en videreføring av dagens § 6 a, og dels en videreføring av en tilføyelse i miljøinformasjonsloven ved lov 9. mai 2003 nr. 31.

Konkurransetilsynet er på generelt grunnlag enige med utvalget i at det er viktig å videreføre unntaket

fra offentlighet for dokumenter om lovovertridelser. For Konkurransetilsynets virksomhet spesielt vil bestemmelsene være uten praktisk betydning i saker som gjelder overtredelse av konkurranseloven eller vedtak gitt i medhold av denne. I den nye konkurranseloven § 26 er det som nevnt ovenfor fastsatt at offentlighetsloven ikke kommer til anvendelse på slike overtredelser eller vedtak så lenge saken ikke er avsluttet. Det vil si til den eventuelt er avsluttet hos påtalemyndigheten. I tillegg er det i ny konkurranselov § 27 annet ledd gitt utvidet rett til innsyn for enhver med rettslig interesse.

16 Til Kapittel V – Behandling av innsynskrav (§§ 31-36)

Forslaget innebærer rent redaksjonelle endringer og presiseringer av gjeldende lov. I tillegg foreslås en utvidelse av begrunnelsesplikten i forhold til gjeldende rett. Dette innebærer at en som har fått avslag på en begjæring om innsyn kan kreve at forvaltningsorganet skal gi en fyldigere begrunnelse med angivelse av de hovedhensyn avslaget bygger på. Denne begrunnelsen skal gis innen ti virkedager etter forvaltningen mottok anmodningen.

I tillegg foreslås en oppmykning av identifikasjonskravet. Det åpnes for at det kan kreves innsyn i saker av en bestemt art uten at de enkelte saker identifiseres i den utstrekning dette finnes rimelig. Konkurransetilsynet støtter en slik oppmykning av identifikasjonskravet, så lenge dette ikke medfører en uforholdsmessig arbeidsbyrde for det enkelte organ sammenlignet med allmennhetens behov for innsyn. Dessuten bør det være adgang for forvaltningsorganet å henvise til elektronisk journal eller annen offentlig tilgjengelig informasjon dersom allmennheten selv kan finne informasjonen der. Dette bør etter tilsynets oppfatning presiseres i forarbeidene til loven.

17 Til § 37 – Klage

Selv om utvalgets flertall finner gode grunner for å opprette en uavhengig klageinstans, har det etter en samlet vurdering kommet til at dagens system med klage til overordnet forvaltningsorgan bør videreføres. Konkurransetilsynet støtter utvalgets konklusjon om at det ikke er hensiktsmessig å opprette et særskilt overprøvingsorgan for innsynssaker etter offentlighetsloven. På forvaltningsområder med en uavhengig klageinstans for faglige avgjørelser på området, må det foretas en konkret vurdering av om den samme klageinstansen også skal avgjøre klage på vedtak etter offentlighetsloven, eller om dette skal følge den alminnelige hovedregelen om prøving av det overordnede organ innenfor det ordinære forvaltningshierarkiet. Dette spørsmålet er for eksempel drøftet i NOU 2003: 12 Ny konkurranselov side 158.

Kopi:
Arbeids- og administrasjonsdepartementet